

kungörelse, hafva *barnhusen* helt och hållet gått i mistning af den fördel dessa dittills åtnjutit, och denna fördel i stället tillfallit den allmänna fattigvården.

För att för framtiden vinna rättelse i ett sådant förhållande, och bringa föreskriften till öfverensstämmelse med hvad som uppenbart varit Riksdagens mening, hemställer jag, att Riksdagen nu ville besluta:

att 7:de punkten i Kongl. Kungörelsen den 21 Oktober 1871 bör förändras derhän, att *barnhus- eller fattigvårdsinrättningar* i landsortsstäder, der kortfabriker finnas, må blifva berättigade, att, under de i samma punkt i öfrigt omförmälda vilkor, uppbära den *fattigvården*, jemlikt högsterörda nådiga kungörelse, nu tillagda andel af kortstämpelafgiften.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1873.

Gust. af Ugglas.

N:o 6.

Af Herr Hasselrot: Om ändring af lagens stadgande rörande skyldigheten att bygga och underhålla tingshus och häradsfängelse.

I anledning af väckt fråga om ändring i gällande stadganden rörande skyldigheten att deltaga i byggnad och underhåll af tingshus och häradsfängelse, yttade sistlidne Riksdags Lag-Utskott, i Betänkandet N:o 46, att rättstillståndets upprätthållande vore en statsangelägenhet, och att det följaktligen borde tillkomma staten att bekosta tingshus och häradsfängelse, samt att en sådan lösning af frågan medförde den fördel att ett ändamålsenligt ordnande af domkretsar och tingslag derigenom i betydlig mån underlättades, till följd hvaraf Utskottet, hemställde, att Riksdagen måtte uttala den åsigt att staten borde öfvertaga skyldigheten att bygga och underhålla tingshus och häradsfängelse.

Detta förslag godkändes af Andra Kammaren och föll i denna Kammare till följd af formbetänkligheter.

Vid sådana förhållanden tillåter jag mig, på de af Utskottet anförda skäl och

för att underlätta två eller flera häraders inom en domsaga förening till ett gemensamt tingslag, att nu förnya ofvanberörda förslag; och jag hemställer alltså vördsamt:

att lagens stadgande i 26 kap. 4 § Byggningsbalken, att tinghus och häradshäkte skola af häradet byggas och underhållas, måtte upphävas samt att stadgas må, att denna skyldighet skall af staten öfvertagas.

Skulle åter en sådan lagförändring icke utan föregående utredning af frågan kunna genomföras, får jag föreslå:

att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse, med uttalande af den åsigt att staten bör öfvertaga skyldigheten att bygga och underhålla tingshus och häradsfängelse, anhålla att Kongl. Maj:t täcktes i sådant afseende låta tillvägabrinda erforderlig utredning angående sättet för sakens genomförande, samt derefter till Riksdagen framställa förslag i ämnet.

Stockholm den 28 Januari 1873.

Carl Hasselrot.

N:o 7.

Af Herr Sundell: Angående ändring af 4 § 5 mom. i Folkskolestadgan.

Folkskolan kräfver allt större utgifter. Det i 4 § 5 mom. af Kongl. Folkskolestadgan den 18 Juni 1842 bestämda årliga bidrag af »minst två och högst sex skillingar banko af hvarje skattskyldig person i församlingen» räcker, äfven med tillägg af statens bidrag, förmodligen ingenstädes till på långt när; och den afgift för hvarje folkskolan besökande barn, hvilken sagda § tillåter till påförande, kan, till följd af svårigheterna vid såväl debitering som uppbörd, endast sällan, skulle jag tro, komma folkskolan och dess kassa till godo. Att, på sätt folkskolestadgan bjuder, låta, der ej annan öfverenskommelse härom träffas, hvilket förmodligen icke ofta sker, hela bristen fyllas af de församlingsboar, hvilka efter bevillningsförordningens 2:dra artikel erlægga bevillning, i förhållande till denna, blifver mången gång för drygt för dem, som utgöra bevillning endast för kapital eller arbete, särdeles i de församlingar å landet, der sådan utskyld utgöres af relativt få och till